

ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, dels er der tale om efter ønske fra Almennyttigt Saneringselskab at præcisere, at midlertidige lejemaal kan opsiges, når saneringen m. v. skal iværksættes. Dette indebærer ikke nogen realitetsændring i forhold til den gældende retstilstand.

Til § 10.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om kommuneplanlægning. De gældende bestemmelser, som foreslås ophævet, giver kommunalbestyrelsen mulighed for at forhindre uhensigtsmæssige større forbedringer af kondemnerede ejendomme, der ligger inden for et byplanområde. Når bestemmelserne foreslås ophævet, er det dels fordi de aldrig har været brugt, dels fordi kommunalbestyrelsen i medfør af § 18, stk. 1, nr. 14, i forslaget til lov om kommuneplanlægning vil kunne forhindre, at der på kondemnerede ejendomme foretages større forbedringer som led i ombygninger.

Til § 11.

Ifølge den gældende ejerlejlighedslov kan bygninger, der indeholder beboelse, normalt kun udstykkes i ejerlejligheder, hvis opførelsen er påbegyndt efter den 1. juli 1966. Undtaget herfra er, jfr. lovens § 10, stk. 2, nr. 2, bl. a. bygninger, der er omfattet af en i henhold til § 2, stk. 3, i lov om byplaner godkendt byplan. Disse bygninger kan udstykkes i ejerlejligheder uanset opførelsetidspunkt, selv om de indeholder beboelse.

Byplanlovens § 2, stk. 3, indeholder hjemmel til i en byplan at bestemme, at bebyggelse kun må nedrives, ombygges eller ændres med kommunalbestyrelsens tilladelse, når „hensynet til bevaring af værdifulde gadebilleder eller gamle bydeles særprægede karakter tilsiger det“.

I henhold til § 58 i det samtidig med dette forslag fremsatte forslag til lov om kommuneplanlægning ophæves lov om byplaner. Ifølge forslagens § 18, stk. 1, nr. 14, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om „bevaring af eksisterende bebyggelse, således at bebyggelsen kun med tilladelse fra kommunalbestyrelsen må nedrives, ombygges eller på anden måde ændres“.

Bestemmelsen i kommuneplanlægningsloven er således videregående end byplanlovens. En lokalplans bestemmelse om indskrænkninger i adgangen til nedrivning eller ombygning kan være begrundet i hensynet til bevaring af gadebilleder og ældre bydele, men behøver ikke nødvendigvis at være det. En blank henvisning i ejerlejlighedsloven til kommuneplanlægningslovens § 18, stk. 1, ville således

betyde en udvidet opdelingsret af ældre beboelsesbygninger.

Forslaget tager sigte på at bevare den hidtidige adgang til at opdele ældre beboelsesbygninger i ejerlejligheder, når der er tale om ejendomme, som af særlige hensyn er bevaringsværdige. Det foreslås derfor, at opdeling kan finde sted, når kommunalbestyrelsen attesterer bevaringsværdigheden, og at kommunalbestyrelsens afgørelse af dette spørgsmål — for at sikre en ensartet praksis — kan indbringes for Det særlige bygningssyn.

Til § 12.

Lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme er senest bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 257 af 8. juni 1971. Loven er senest ændret ved § 3 i lov nr. 300 af 6. juni 1973.

Lovforslagets § 12 er en følge af forslaget til lov om kommuneplanlægning og det dermed sammenhængende forslag til en ny byggelov. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til disse lovforslag. Forslaget til ny byggelov indeholder forslag om ophævelse af den særlige københavnske byggelov. Bestemmelser af byggelovsmæssig art i den københavnske byggelov er foreslået indarbejdet i den nye byggelov, medens bestemmelser af anden art foreslås overført til de love, hvorunder de naturligt bør høre.

I den københavnske bygge-lovs kapitel 4 findes særlige bestemmelser om Københavns matrikelvæsen. Disse bestemmelser foreslås ved nærværende paragraf overført til udstykningsloven. I bygge-lovens kapitel 12 er der optaget bestemmelser om matrikelvæsenet på Frederiksberg, og disse bestemmelser foreslås samtidig overført til udstykningsloven, der danner det lovmæssige grundlag for matrikelvæsenet i resten af landet.

Københavns og Frederiksberg kommuner har hver sit selvstændige matrikelvæsen.

Matrikelvæsenet i København hører under Københavns magistrat og bestyres af stadskonduktøren. Stadskonduktørembedet blev oprettet i 1690, og de matrikulære bestemmelser i den københavnske byggelov var til dels en lovfæstelse af regler, der gennem meget lang tid var udbygget som praksis. Stadskonduktøren udnævnes af borgerrepræsentationen.

Matrikelvæsenet i Frederiksberg kommune var indtil 1923 statsligt. Ved lov nr. 187 af 1. maj 1923 om matrikelvæsenet i Frederiksberg kommune overgik det frederiksbergske matrikelvæsen efter kommunens ønske fra matrikeldirektoratet til kommunalbestyrelsen. I henhold til loven af 1923